

Nr 11.

Av herr **Leander**, om sänkning av tullen å te.

Förlidet års riksdag beslöt att avlåta en skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan, det täcktes Kungl. Maj:t att vidtaga åtgärder för en vidgad upplysnings- och undervisningsverksamhet angående de skadliga verkningarna av tobak och kaffe. Vad angår det senare, råda, såsom i riksdagens skrivelse framhålles, å läkarhåll föga delade meningar därom, att talrika fall av nervösa rubbningar, magsjukdomar, blodbrist och allmänt dåligt nutritionstillstånd särskilt hos barn och kvinnor äro att skriva på kaffe-missbrukets konto. Alltså äro de skadliga verkningarna därav synnerligen allvarliga.

Emellertid vidtog samma riksdag en åtgärd, som ingalunda var ägnad att minska kaffekonsumtionen inom landet utan snarare tvärtom. Riksdagen fattade nämligen som bekant beslut om att sänka tullen å kaffe. Den kritik, som med anledning därav riktats mot riksdagen för brist på konsekvens, kan icke sägas vara alldeles obefogad.

Att en alltfort stegrad förbrukning av kaffe inom landet måste innebära en fara för folkhälsan ligger i öppen dag. Detta har också riksdagen genom sin ovannämnda skrivelse utan omsvep vidgått. Men med den omfattning kaffebruket erhållit blir det ingen lätt sak att tränga det tillbaka. I varje fall bör så ordnas, att förutom upplysningsverksamhet något annat kan komma att ersätta kaffet eller sättas i dess ställe. I teet har man en lika välsmakande, dock mindre skadlig dryck än kaffet, men skall förstnämnda dryck ha utsikt att på allvar upptaga konkurrensen med den senare, måste den göras billigare, än vad den nu på grund av den höga tullen är. En avsevärd sänkning av tetullen, som utgår med kronor 1: 50 per kg., bör följaktligen äga rum. Har riksdagen ansett sig kunna sänka kaffetullen, bör den med ännu bättre samvete kunna sänka tullen å te, helst som någon mera betydande minskning i tullintäkterna icke därigenom uppkommer. Det kan rentav ifrågasättas, om icke för att stimulera användningen av te tullen å denna vara borde helt och hållet borttagas, men då det icke lärer finnas förhoppning om, att riksdagen vill gå så långt, nöjer jag mig med att hemställa om en sänkning av tetullen med 1 krona per kg. Därest bevillningsutskottet finner denna min hemställan värd att tillstyrkas, torde utskottet föreslå tidpunkten, efter vilken sänkningen bör inträda.

Jag anhåller alltså,

det riksdagen ville besluta, att rubriken nr 75 i gällande
tulltaxa måtte erhålla följande ändrade lydelse:

Te E för 100 kg. 50 kronor.

Stockholm den 14 januari 1930.

Ulrik Leander.
